

bješe i jedan od glavnih faktora u udesu susjedne Hrvatske i Dalmacije. Po smrti njegovoj rasturiše mu se posjedi na sve strane; bosanska mu imanja naslijedi sin Baoša Hercegović, inače neznatan i neugledan čovjek; Omiš s Krajinom dobije knez Ivaniš Nelipić, brat Hrvojeve žene Jelene, a otoke Korčulu, Brač i Hvar uze kralj Žigmund sebi, ali samo za kratak čas, jer doskora prijeđoše i oni u mletačku vlast.

**Drugi mletački rat (1418—1420).** Dok se Žigmund, koji postade još 1411. njemačkim kraljem, boraveći više godina u tuđini, zanimao zamršenim husitskim poslovima i velikim crkvenim raskolom, isteče petgodišnje primirje s Venecijom. Nato započe republika prva drugi mletački rat (1418—1420) istodobno u Furlanskoj i u Dalmaciji te održa konačno pobjedu na oba bojišta. Tečajem godine 1420. predadoše joj se poslije dugotrajne i junačke obrane Trogir i Spljet, a onda pored grada Kotora još i otoci Korčula, Brač i Hvar. Rat se svršio bez ikakva mira ili primirja, i tako ostadoše hrvatskomu kraljevstvu od čitavoga jadranskoga primorja jedino frankapanski Senj i Krk na sjeveru, a Omiš s Krajinom i Poljicima na jugu. Tude je vladao moćni knez Ivaniš Nelipić, držeći u svojoj vlasti još i čitavu Hrvatsku Velebitu na jugu osim kraljevskih gradova Knina, Ostrovice i Bribira.

**Bosanske i srpske prilike.** Međutim umre u Bosni kralj Stjepan Ostoja, ostavivši prijestolje sinu Stjepanu Ostojiću (1418—1421), no njega skoro zamijeni bivši kralj Stjepan Tvrtko II. Tvrtković (1421—1443). Sada sklopi Venecija s njime savez protiv kneza Ivaniša Nelipića, nudeći mu sav posjed knežev osim grada Klisa; no upravo onda, kad se Stjepan Tvrtko II. spremao na rat protiv kneza Nelipića, provale Turci u Bosnu, a to ga prinudi, da se je približio Žigmundu. Provale turske isto tako prinudiše srpskoga despota Stjepana Lazarevića, da se je utekao pod okrilje Žigmundovo, pače se obavezao, da će mu po smrti ustupiti uz Beograd (koji je od 1403. imao u upravi kao v a z a l ugarsko-hrvatskoga kralja) još i Golubac na Dunavu. Stjepan Lazarević umr'o je 1427., a naslijedi ga nećak njegov Đorđe Branković (1427—1456), sin kosovskoga Vuka Brankovića; a taj odmah i ispuni obavezu ujakovu. Tako prijeđe sad Beograd ponovo u izravnu vlast ugarsko-hrvatskoga kralja, pod kojom ostade sve do 1521. No na glas o smrti despotovoj provali sultan Murat II. (1421—1451) u Srbiju, osvoji Kruševac (tadanju srpsku prijestolnicu) oružjem, a